

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra Afklaring (Danske Klassikere)

Citation: Knudsen, Jakob: "Gjæring Afklaring", i Knudsen, Jakob: *Gjæring Afklaring*, udg. af Poul Zerlang , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 273. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj01val-shoot-idm140346604319824/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Gjæring Afklaring

»Naa – at De da nølede? – Ja, hvad – der skal jo Tid til al Ting.« –
De var komne hen i Nærheden af det nye Kvægtorv. Pludselig gav
det sig til at snee voldsomt, og da det blæste stærkt, blev det med det
samme Snefog.

Karl bad Fensmark følge med sig op i Pensionatet, til Uvejret hav-
de bedaget sig. Nu var de jo lige ved Gasværksvejen. –

Da de oblgate Indtrædelsesbemærkninger var faldne, oppe paa
Karl's Værelse, gik Samtalen istaa, thi Karl var stadig optagen af sit, og
vilde dog ikke tale mere derom, dels for ikke at gjøre Indtryk paa
Fensmark af en Særling, dels fordi han nødigt vilde have nye Udtalel-
ser af denne, som maaske kunde forstaaes paa to Maader og derved
volde ham nye Spekulationer.

I det samme kom Pigen ind og meldte: Kaffe, samt – maaske for
egen Regning – at der var Fremmede inde.

»Hvem?« spurgte Karl.

»Hende – ah – den fornemme Dame.«

»Frøken Woltersien?«

»Ja.«

»Vil De sige Fru Dalsgaard, at jeg ogsaa kommer med en Gæst –
Det vil De nok?« vendte han sig til Fensmark. Pigen gik.

»Frøken Woltersien?« sagde Fensmark, idet han rejste sig og med
et Buk takkede for Indbydelsen. »Mon det er Frøken Rebekka Wol-
tersien?«

»Kjender De hende?«

»Kun af Udseende – og af et fortryllet Hjertes frie Fantasier.«

»Saa?«

»Hun hørte Georg Brandes' Forelæsninger paa Universitetet over
Shelley og Byron. Det er vel en 4-5 Aar siden. Hun var ganske pur
ung. – Men jeg forsikrer: hvem der horte de Forelæsninger og saa
vidste eller følte med sig selv, at hun var i Auditoriet! – Naa, men
det eneste, hendes mange, flammende Beundrere opnaaede, var –
ikke af hende selv, men ad lange, besværlige Omveje – at erfare hen-
des Navn: Rebekka Woltersien. Det skulde undre mig, om ikke dette
Navn fandtes som Marginal-Note i adskillige af Tilhørernes Kollo-
gehefter fra hin Forelæsning.«

»Ha, ha, ha, det var morsomt!«

»Hun kommer her?«